

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil ikke generelt komme ind på rådighedsreglerne; det har hr. Jes Lunde gjort.

Men jeg vil spørge fru Pia Gjellerup, om det er socialdemokratisk politik, at mennesker som langtidsløse i delperiode 2 skal have ret til et eller andet arbejde, som man finder til dem, og skal have en pligt, der indebærer, at hvis de ikke tager imod dette arbejde, er det ud med det samme. Det er en helt anden stramning af rådighedsreglerne, og det har ikke ret meget at gøre med det, vi hidtil har kendt.

Det var det ene. Det andet, jeg vil nævne, er det, som jeg sagde før, og som fru Pia Gjellerup ikke kommenterede, nemlig at de mennesker, der bliver 60, og som har overvejelser om at gå på efterløn på et eller andet tidspunkt, under alle omstændigheder, når de er over 60, kun kan være 2½ år i dagpengesystemet. Er det socialdemokratisk politik, at de skal straffes? Er det dem, der er skyld i, at det eventuelt er løbet løbsk samfundsøkonomisk?

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg er godt klar over, at fru Pia Gjellerup ikke havde tid til at besvare alle spørgsmålene. Men det kan være, at jeg kan gøre mit spørgsmål lidt kortere, foranlediget af det svar, som fru Pia Gjellerup gav Socialistisk Folkeparti.

Fru Pia Gjellerup siger, at man er villig til fra Socialdemokratiets side at gribe ind, hvis der kommer flaskehalse, og stramme op også rent strukturmessigt. Derfor vil jeg gerne spørge fru Pia Gjellerup: Hvis de forudsigelser, som bl.a. Det Økonomiske Råd kommer med, rent faktisk viser sig at holde stik, er man så villig til i Socialdemokratiet at tage en helt generel diskussion om hele dagpengesystemet?

Og så lige en bemærkning til hr. Jes Lunde, som også kom ind på de borgerlige partiers stilling i forhold til rådighedsreglerne, som vi ganske rigtigt har være med til at stramme: Det er jo sådan, at hvis man rent faktisk hele tiden har været til rådighed for arbejdsmarkedet og alle regler har været overholdt, så rammer en stramning af rådighedsreglerne ikke den pågældende ledige. Det er kun dem, der ikke har overholdt reglerne, der bliver ramt af stramningen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg prøver at vende tilbage til velfærdsdebatten igen, fordi jeg tror, at det er den, hovedparten af danskerne er mest optaget af.

Det er jo kendetegnende, både når vi er rundt omkring i valgkampen, og når vi i øvrigt diskuterer, at den måde, vi behandler vore børn på, den måde, vi behandler vore ældre på, og den måde, vi behandler vore udstødte grupper på, er det, folk er dybt optaget af.

Jeg skal sige også til fru Pia Gjellerup, at jeg ikke talte om at forbedre. Jeg talte i mit indlæg imod forringelser. Jeg ved godt, at SF havde en lang stribe af områder, hvor vi godt ville have forbedringer, men mit indlæg gik meget præcis på – og jeg forstod af svaret fra fru Pia Gjellerup, at det er for at undgå, at opsvinget løber løbsk – at børnefamilierne får forringet deres økonomi, hvad enten de har børn i daginstitution eller de går på orlov, at pladsgarantien bliver udskudt til engang i en meget fjern fremtid – kilden i dette tilfælde er Det Fri Aktuelt – og at bistandsmodtagere oplever nogle forringelser i et omfang, som ikke engang ti års borgerligt styre i Danmark turde røre ved.

Er det rigtigt forstået, at alle disse forhold er begrundet i, at man er bange for, at opsvinget løber løbsk?

Jeg talte vel at mærke ikke om de forbedringer, SF havde i sine ændringsforslag. Jeg talte imod de forringelser, der notorisk ligger i det finanslovforlig, der er indgået med Venstre og De Konservative, og som Venstres og De Konservatives socialpolitiske ordførere er fantastisk begejstrede over. Jeg har aldrig set dem så glade i hele min tid i Folketinget som den dag, vi lige præcis diskuterede de områder her.

Det er jo dér, jeg synes at Socialdemokratiet har betalt en helt unødigt høj pris for et forlig. For der var faktisk et tilbud om forlig til den anden side i det forslag, vi stillede, med fuld finansiering også af de udgiftskrævende ting.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Frank Aaen gjorde et stort nummer ud af, hvor stærkt man ville stå i sit bagland, hvis man læste op af partiets partiprogram fra Folketingets talerstol, og hvis man kom med de rigtige faner og svingede dem, og hvad ved jeg.

Hr. Frank Aaen vil måske aldrig opleve at skulle indgå forlig. Det ved man jo aldrig. I alt fald er den holdning noget, der plejer at være